

digt med den diskussion, vi har hvert år, og det er jo derfor, vi rejser forespørgslen her.

Kommunerne siger, at de er nødt til at gøre de slemme ting, fordi de har fået så stram en aftale, og folketingspolitikkerne bare siger, at det kan de ikke være bekendt, og så falder tingene ned i et dybt ansvarshul. Jeg synes, vi har brug for at erkende, at der ikke har fundet nogen stigning sted på ældreområdet. Der har ikke fundet nogen stigning sted ifølge KL's opgørelser, og det sker i en situation, hvor ældrebefolkningen er stigende. Så er det klart, at der er nogle, der kommer i klemme.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Villy Søvnald – for nu at blive i den sprogbrug – at vi går ikke ud og kritiserer kommunerne. Det er der nogle folketingspolitikere fra nogle partier der gør, men vi respekterer faktisk de kommunale prioriteringer, og det kan godt ske, at det, SF i virkeligheden ønsker, er at blande sig i det. Men at komme og sige, at når vi fra Folketingets side lægger 1 mia. kr. i kommunernes kasser, er det medvirkende til en række uacceptable velfærdsforringelser, er at skyde langt, langt, langt over målet.

Jeg vil godt spørge konkret: Hvor er det, den lange række af velfærdsforringelser har fundet sted? Jeg har også kunnet følge debatten i kommunerne. Det er muligt, der er nogle kommuner, der har handlet anderledes, end jeg som folketingspolitiker eller måske endda som borgmester ville gøre, men hvis vi ønsker at bevare det kommunale selvstyre – hvis vi ønsker, at de kommunalpolitikere, der er valgt tæt på borgerne, også skal have et ansvar – er vi nødt til at lade være med at blande os i alle mulige detaljer.

Derfor må vi sige til kommunerne, at det, vi ønsker generelt, er, at de fortsætter det serviceløft, de har lavet for 1998-1999, også fra 1999-2000. Det er også det, der ligger i den aftale, vi har med kommunerne, og det er jeg helt, helt overbevist om at kommunerne vil leve op til.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

For det første må jeg sige, at det er helt uforståeligt for os i SF, at regeringen ikke har lyst til at tage den åbne debat om, hvordan man skal

prioritere serviceydelse i vort samfund – at det skal foregå på den måde, at det er noget, man lige klarer bag lukkede døre i regeringen og i Finansudvalget i stedet for at tage en helt åben debat her og lægge nogle retningslinjer, og hvor de krav, der måtte komme fra Folketinget, også bliver inddraget i debatten. Det tror jeg faktisk mange kommuner meget gerne ville have, for vi hører jo ofte, at kommunerne er ret utilfredse med de krav, som Folketinget – eller måske er det tv-partiet, der har indflydelse på Folketinget – stiller til kommunerne, og som de har svært ved at honorere.

Jeg vil godt sige her, at jeg har noteret mig, at Politiken skrev den 6. september sidste år, at hver anden kommune må gribe til fyringer, og at indenrigsminister Thorkild Simonsens reaktion var: Ja, det ligger nok inden for regeringens tolerancetærskel. Det var dog en erkendelse af, at der er tale om nedskæringer, så vi kan ikke rigtig få øje på de store forbedringer, der tales om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige til hr. Klaus Hækkerup, at det, jeg har sagt, har jeg sagt ud fra en meget stor kærlighed til det fællesprojekt, der hedder velfærdssamfundet. Jeg har også sagt det ud fra den bekymring, at hvis det hele bare bliver statistikker og ord og sådan noget, som jeg synes er langt væk fra den virkelighed, jeg oplever, ophæver vi skellet mellem højre og venstre i dansk politik så meget, at det giver et problem.

Jeg forstår simpelt hen ikke, når hr. Klaus Hækkerup siger, at det, der principielt skiller os, er, om vi vil blande os i kommunernes dispositioner eller ej. Mener hr. Klaus Hækkerup, at der skal være helt frit slag i kommunerne til at lægge det hjemmehjælpsniveau, man vil? Og skal retssikkerheden alene praktiseres hvert fjerde år ved kommunevalgene, og i mellemtiden må man så finde sig i, hvad der sker?

Så spørger hr. Klaus Hækkerup meget konkret: Hvor har der fundet forringelser sted? Det har der på ældreområdet i halvdelen af de danske kommuner, og det har det på børneområdet – forstået på den måde, at der har fundet store standardglidninger sted. Man har flyttet fritidshjemsordninger over til SFO-ordninger med dårligere personalenormeringer og højere forældrebetaling, og i SF kalder vi det forringelser.